

ROZSUDOK V MENE S. REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci navrhovateľky **Ing. O. D.**, bývajúcej v B., proti odporcovi **Z. D.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. J. H., advokátom so sídlom v B., **o zaplatenie 11 229,13 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12 C 352/2007, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. marca 2010 sp. zn. 7 Co 233/2009, 7 Co 234/2009, 7 Co 48/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. marca 2010 sp. zn. 7 Co 233/2009, 7 Co 234/2009, 7 Co 48/2010, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 23. júna 2009 č.k. 12 C 352/2007-129 tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke 3 370,12 € s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 8. júna 2008 až do zaplatenia, **z a m i e t a**; vo zvyšnej časti dovolanie **o d m i e t a**.

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom 23. júna 2009 č.k. 12 C 352/2007-129 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala zaplatenia 11 229,15 € (338 288,70 Sk) s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 27. novembra 2007 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia. V odôvodnení uviedol, že po rozvoze manželstva účastníkov (manželstvo

právoplatne rozvedené 3. júla 1991), odporca dňa 25. novembra 1991 uzavrel so S. S., a.s. úverovú zmluvu, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver 179 000 Kčs. Ručenie za úver prevzali ručiteľky A. V. a T. P.. Keďže odporca úver nesplácal, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 20. septembra 2000 č.k. 22 Cb 198/1999-48 boli odporca a ručiteľky zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť S. S., a.s. 128 250 Sk s 28 % úrokom od 17. augusta 1993 do zaplataenia a trovy konania 5 128 Sk. Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, lebo bol odvolacím súdom zrušený a následne pre späťvzatie návrhu bolo konanie uznesením Okresného súdu Bratislava II z 21. januára 2008 č.k. 22 Cb 198/1999-193 zastavené. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka uhradila S. S., a.s. dňa 8. júna 1999 istinu 128 250 Sk v dvoch platbách po 64 125 Sk, čím bola zaplatená istina pohľadávky, ktorú mala S. S., a.s. voči odporcovi, a ktorá bola predmetom konania na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 22 Cb 198/1999. Navrhovateľka dňa 12. decembra 2005 uzavrela so S. K., a.s. (právnou nástupkyňou S. S., a.s.) zmluvu o pristúpení k záväzku odporcu podľa § 533 Občianskeho zákonníka, ktorou sa zaviazala spoločne a nerozdielne s odporcom splniť peňažný záväzok dlžníka (odporcu) – a to nedoplatok úrokov vo výške 203 056,70 Sk. Potvrdením S. K., a.s. z 20. januára 2007 bolo preukázané, že navrhovateľka uvedený záväzok splnila a tiež bolo preukázané, že uhradila aj sumu 5 182 Sk z titulu trov súdneho konania Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 22 Cb 198/1999. Okrem toho dňa 28. novembra 2007 zaplatila S. 1 800 Sk ako poplatok za vyhľadanie dokladov z Centrálného archívu. Celkovo navrhovateľka uhradila za odporcu S. S., a.s. a S. K., a.s. 338 288,70 Sk. Súd prvého stupňa zamietnutie žaloby odôvodnil jednak premlčaním uplatneného nároku pokiaľ ide o sumu 128 250 Sk a jednak nedostatkom pasívnej legitímácie odporcu. Námietku premlčania vznesenú odporcom považoval za dôvodnú, keď mal preukázané, že navrhovateľka uhradila S. S., a.s. uvedenú sumu 8. júna 1999. Dvojročná premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplynula 8. júna 2001, návrh na súd bol podaný 27. novembra 2007, teda po uplynutí premlčacej doby. Keďže navrhovateľka plnila S. S., a.s. bez právneho dôvodu, súd považoval za dôvodnú aj námietku odporcu o nedostatku jeho pasívnej legitímácie. Navrhovateľka v zmluve uzavretej so S. K., a.s. 12. decembra 2005 pristúpila k záväzku odporcu a sama sa zaviazala dlh (nedoplatok úrokov vo výške 203 056 Sk popri dlžníkovi uhradiť), t.j. sama mala zákonnú povinnosť banke plniť. Podľa názoru súdu v danom prípade preto neboli splnené predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporcu v zmysle § 451 ods. 1 a § 454 Občianskeho zákonníka, z ktorého dôvodu návrh zamietol.

Okresný súd Bratislava V uznesením zo 17. júla 2009 č.k. 12 C 352/2007-128 rozhodol o trovách konania tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal a uznesením z 23. júna 2009 č.k. 12 C 352/2007-127 odporcovi uložil poriadkovú pokutu vo výške 200 € za neospravedlnenú neúčasť na pojednávaní, ktorú je povinný zaplatiť na účet Štátnej pokladnice, č.ú. 7000131782/8180.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie oboch účastníkov rozsudkom z 10. marca 2010 sp. zn. 7 Co 233/2009, 7 Co 234/2009, 7 Co 48/2010 rozsudok súdu prvého stupňa **1a/** v napadnutej zamietajúcej časti zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť v lehote 3 dní zaplatiť navrhovateľke 3 370,12 € s 8,5 % s úrokom z omeškania ročne od 8. júna 2008 až do zaplatenia, **1b/** potvrdil vo zvyšnej zamietajúcej časti, **2/** zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo 17. júla 2009 č.k. 12 C 352/2007-128 tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, **3/** potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 23. júna 2009 č.k. 12 C 352/2007-127, **4/** žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd v zmeňujúcom výroku vo veci samej (**1a/**) rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa písomne bez súhlasu odporcu dohodla s jeho veriteľom – S. K., a.s., že splní za odporcu jeho peňažný záväzok titulom nedoplatku úrokov vo výške 203 056,70 Sk (čl. II zmluvy o pristúpení k záväzku), čím sa v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka stala dlžníkom popri odporcovi, z čoho vyplýva ich spoločný a nerozdielny záväzok. Navrhovateľka splnila uvedený peňažný záväzok v celom rozsahu sama, čo bolo preukázané potvrdením S. K., a.s., preto v zmysle § 511 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka má právo požadovať od odporcu ako spoludlžníka náhradu za splnenie podľa jeho podielu; keďže v danej veci nebolo ustanovené právnym predpisom ani rozhodnutím súdu ani dohodnuté účastníkmi inak, sú podiely účastníkov ako solidárnych účastníkov na dlhu v zmysle § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnaké. Podiel odporcu na dlhu 203 056,70 Sk pri rovnakom pomere predstavuje čiastku 101 528,35 Sk (3 370,12 €), ktorú je povinný odporca v zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka nahradiť navrhovateľke. Keďže odporca sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania (§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka), súd ho zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania od 8. júna 2008 až do zaplatenia. Námietku odporcu, že nebol zo strany navrhovateľky upovedomený o uplatnení nároku S. K., a.s. súd nepovažoval za dôvodnú, pretože v konaní bolo preukázané, že S. S., a.s. si uplatnila voči odporcovi (a ručiteľkám) zaplatenie 128 250 Sk s príslušenstvom, ktoré konanie sa viedlo na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 22 Cb 198/1999; navyše úver si bral samotný

odporca, preto nemožno konštatovať, že by nevedel o povinnosti splácať tento úver. V časti, v ktorej odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (**1b/**), odvolací súd pokiaľ ide o zaplatenie sumy 5 182 Sk sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že uvedená suma nebola predmetom zmluvy o pristúpení k záväzku, navrhovateľka sa preto nestala solidárnym dlžníkom, z ktorého dôvodu nebolo možné v tejto časti aplikovať § 511 Občianskeho zákonníka.

Zmenu uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov prvostupňového konania (**2/**) odvolací súd odôvodnil tým, že účastníci mali po zmene rozsudku prvostupňového súdu vo veci samej len čiastočný úspech, preto rozhodol o trovách prvostupňového konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa o uložení poriadkovej pokuty odporcovi (**3/**) odvolací súd odôvodnil tým, že odporca sa na pojednávanie konané 23. júna 2009 nedostavil bez predchádzajúceho ospravedlnenia, hoci na pojednávanie bol predvolaný ústne na pojednávaní konanom 21. mája 2009. Námietku odporcu, že mal zdravotné problémy, nezohľadnil z dôvodu, že právny zástupca odporcu v podaní z 19. marca 2009 súdu oznámil, že odporca je spôsobilý zúčastniť sa pojednávania.

O náhrade trov konania (**4/**) odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti výrokom **1a/**, **2/**, **3/** a **4/** rozsudku odvolacieho súdu podal odporca dovolanie a žiadal rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Trval na tom, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 128 250 Sk je premlčaný, pretože platby vykonané navrhovateľkou v prospech úverovej zmluvy odporcu boli zaúčtované dňa 10. júna 1999; subjektívna premlčacia lehota uplynula 10. júna 2001 a trojročná objektívna premlčacia lehota 10. júna 2002. Navrhovateľka ďalej zaplatila v mesačných splátkach po 8 500 Sk od 12. februára 2005 do 13. novembra 2007 náhradu úrokov z omeškania zo sumy 128 380 Sk na základe zmluvy o pristúpení k záväzku uzatvorenej 12. decembra 2005 medzi S. K., a.s. a navrhovateľkou, ktorá pristúpila k záväzku odporcu celkom vo výške 203 056,70 Sk. Poukázal na to, že o pristúpení navrhovateľky k jeho záväzku sa dozvedel až 4. novembra 2008 na pojednávaní v danej právnej veci. V prípade pristúpenia k záväzku na základe dohody bez účasti dlžníka, ide u nového dlžníka o povinnosť primárnu, a teda o jeho vlastný dlh. Navrhovateľka ho vôbec neinformovala, že veriteľ u nej uplatnil celý nárok, ani sa nesnažila od neho získať informácie o možných námietkach voči veriteľovi a tiež neuplatnila preventívny regres a odoprela mu možnosť

uplatniť prípadné námietky voči uplatňovanej pohľadávke zo strany S. K., a.s. Tiež nie je zrejmé, na základe akého titulu plnila S. S., a.s. istinu vo výške 128 250 Sk, pričom v tejto časti nebola spoludlžníčkou a ani nepristúpila k záväzku a svojím konaním mu odoprela možnosť uplatniť voči veriteľovi akékoľvek námietky. Dovolateľ tiež namieta „procesné vady“ návrhu, a to „nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľky a na druhej strane nedostatok jeho pasívnej legitímácie“, nakoľko navrhovateľka sama potvrdila, že plnila za ručiteľky, teda nie za odporcu. K bezdôvodnému obohateniu tak došlo na strane ručiteľiek a nie na strane odporcu, a teda v rámci regresného nároku mala žalovať ručiteľky, prípadne ručiteľky mali žalovať jeho.

Pokiaľ ide o výrok rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov prvostupňového konania (2/) dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu, že sa vecou dostatočne nezaoberal, nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Súd prvého stupňa mu nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré videl v jeho správaní, keď sa nedostavoval na pojednávania, za čo mu bola uložená i poriadková pokuta 12. februára 2009 a 23. júna 2009. S týmito dôvodmi vyjadril nesúhlas, pretože k neúčasti na pojednávaní 10. marca 2009 dodatočne doložil súdu potvrdenie o celodennom vyšetrení u urológa, k neúčasti na pojednávaní 4. novembra 2008 dodatočne doložil doklad o práceneschopnosti od 27. októbra 2008 do 8. februára 2009 a tiež súdu zaslal prípis, z ktorého vyplýva, že absolvoval 4 komplikované operácie s dlhodobou hospitalizáciou, ktoré výrazne obmedzili jeho mobilitu, čo trvá do súčasnosti. Jeho neúčasť na jednotlivých pojednávaniach bola spôsobená jeho zdravotným stavom a obmedzenou mobilitou a problémami s prepravou na súd. Na pojednávaní 21. mája 2009 bol prítomný, avšak sa nedostavil jeho právny zástupca, preto nie je zrejmé, prečo by mal byť za svoj zdravotný stav a zákonom priznané právo žiadať o odročenie pojednávania v prípade neprítomnosti právneho zástupcu sankcionovaný nepriznaním trov v prípade, ak mu už za takúto neúčasť bola dvakrát uložená poriadková pokuta. Išlo by tak o duálnu sankciu, čo je neprípustné a v rozpore s dobrými mravmi. Súd pri rozhodovaní vychádzal z § 150 O.s.p. a uvedené skutočnosti označil za okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré podľa odporcu spočívajú v špecifických pomeroch účastníkov a iných skutočnostiach, nie však v jeho zdravotnom stave, za ktorý má byť ešte potrestaný, hoci si v konaní zvolil právneho zástupcu, ktorý ho zastupoval. Napriek nedôvodnosti celého konania a jeho zdravotnému stavu sa musel v konaní brániť a dať sa vzhľadom na svoj zdravotný stav zastúpiť advokátom, a táto obrana

mu spôsobila trovy právneho zastúpenia, ktoré mu súd napriek týmto skutočnostiam nepriznal.

Navrhovateľka sa k dovolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., preskúmal vec podľa § 242 ods. 2 O.s.p. a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Z obsahu dovolania a jeho doplnenia vyplýva, že odporca dovoláním napadol výrok **1a/** rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, ktorým súd prvého stupňa v napadnutej časti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke 3 370,12 € s príslušenstvom, výrok **2/**, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa o náhrade trov prvostupňového konania, výrok **3/**, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o uložení poriadkovej pokuty odporcovi a výrok **4/** o trovách odvolacieho konania.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. a k tzv. inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Procesné vady tejto povahy dovolateľ nenamietal; ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. To platí aj o tzv. inej vade konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.

Pokiaľ ide o napadnutý zmeňujúci výrok **1a/** rozsudku odvolacieho súdu, z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ nesúhlasí s právnym posúdením veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne; ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia predpokladom vzniku zabezpečenia záväzku je uzavretie dohody medzi veriteľom a prístupujúcim dlžníkom. Táto dohoda musí mať písomnú formu a jej obsahom je záväzok tretej osoby splniť za dlžníka jeho peňažný dlh veriteľovi. Pôvodný dlžník nie je účastníkom tejto dohody, preto sa súhlas pôvodného dlžníka s dohodou nevyžaduje. Je tomu tak preto, že nedochádza k zmene pôvodného záväzkového vzťahu (pôvodný dlžník neprestáva byť dlžníkom a nezaniká jeho povinnosť z už vzniknutého záväzkového vzťahu). V prípade pristúpenia k záväzku (dlhu) ide o pristúpenie ďalšieho dlžníka do existujúceho záväzkového právneho vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom, a to na strane pôvodného dlžníka (tzv. kumulatívna intercesia). Nový dlžník je veriteľovi zviazaný spoločne a nerozdielne s pôvodným dlžníkom. V plnom rozsahu je tu potrebné aplikovať ustanovenie § 511 Občianskeho zákonníka o pasívnej solidarite, vrátane práva na následný postih medzi pôvodným a novým dlžníkom. V naposledy uvedenom prípade sa zrejme bude vychádzať z toho, že pokiaľ nebolo inej dohody, podiely dlžníkov na dlhu sú rovnaké (§ 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Splnením záväzku ktorýmkoľvek dlžníkom dochádza k zániku pôvodného záväzkového vzťahu a súčasne aj k zániku zabezpečenia záväzku.

V konaní bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľka bez súhlasu odporcu sa písomne dohodla s jeho veriteľom – S. K., a.s., že splní za odporcu jeho peňažný záväzok z titulu nedoplatku úrokov vo výške 203 056,70 Sk (čl. II zmluvy), čím sa v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka stala dlžníkom popri odporcovi; vznikol im tak spoločný a nerozdielny záväzok. Ďalej bolo preukázané, že navrhovateľka dňa 20. januára 2007 splnila uvedený peňažný záväzok v celom rozsahu.

Dovolací súd má za to, že odvolací súd pri rozhodovaní správne vychádzal z § 511 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má navrhovateľka ako spoludlžníčka právo požadovať od odporcu náhradu za plnenie podľa jeho podielu. Ide totiž o tzv. následný postih spočívajúci v práve dlžníka, ktorý plnil, požadovať od ostatných dlžníkov náhradu za plnenie podľa ich podielov. Keďže v danej veci nebolo ustanovené právnym predpisom ani rozhodnutím súdu, ani účastníkmi nebolo dohodnuté inak, správne odvolací súd ustálil, že podiely oboch účastníkov ako solidárnych dlžníkov na dlhu sú v zmysle § 511 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka rovnaké. Vzhľadom na uvedené podiel odporcu na dlhu 203 056,70 Sk pri rovnakom pomere tak predstavuje čiastku 101 528,35 Sk (3 370,12 €). Dovolací súd v tomto smere sa v celom rozsahu stotožňuje s právnymi dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

Pokiaľ odporca v dovolaní namietal, že nebol navrhovateľkou informovaný o uzavretí zmluvy o pristúpení k záväzku so S. K., a.s. a že sa o nej dozvedel až na pojednávaní 4. novembra 2008, čím mu navrhovateľka znemožnila uplatniť akékoľvek námietky voči uplatneniu nároku zo strany veriteľa, túto dovolací súd nepovažuje za opodstatnenú. Z ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka totiž takáto povinnosť pre pristupujúceho dlžníka nevyplýva, keďže sa tu nevyžaduje ani súhlas pôvodného dlžníka s touto dohodou.

Z obsahu dovolania odporcu ďalej vyplýva, že podstatná časť jeho dovolacích námietok smeruje proti nároku (zaplatenie sumy 128 205 Sk, ktorú navrhovateľka uhradila za odporcu ešte pred uzavretím zmluvy o pristúpení k záväzku odporcu), ktorý však nie je predmetom dovolacieho prieskumu. Súd prvého stupňa v tejto časti návrh zamietol, odvolací súd v tejto časti rozsudok potvrdil a dovolanie proti tomuto potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu odporca nepodal. Z toho dôvodu dovolací súd na tieto námietky (vrátane námietky premlčania) neprihliadol.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolateľ neopodstatnene namieta nesprávnosť právneho posúdenia veci, na ktorom spočíva

zmeňujúci výrok **1a/** rozsudku odvolacieho súdu (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Keďže v konaní neboli zistené vady uvedené v § 237 O.s.p. a konanie nie je postihnuté ani inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v tejto časti ako nedôvodné zamietol (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

K dovolaniu odporcu smerujúcemu proti zmeňujúcemu výroku **2/** rozsudku odvolacieho súdu o trovách prvostupňového konania, proti potvrdzujúcemu výroku **3/** o poriadkovej pokute a proti výroku **4/** o trovách odvolacieho konania dovolací súd uvádza, že táto časť jeho dovolania smeruje proti rozhodnutiam, ktoré sú síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, majú ale charakter uznesenia, pričom uznesenia o trovách konania tento charakter nestrácajú, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania a o poriadkovej pokute, treba prípustnosť dovolania smerujúceho proti uvedeným uzneseniam posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné v prípadoch uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia, ak ide (medziiným) o uznesenie o poriadkovej pokute a aj o trovách konania.

Nakoľko v prejednáwanej veci sú dovolaním napadnuté výroky rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania a o poriadkovej pokute, ktoré vykazujú znaky tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu voči nim z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť v zmysle § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či uvedené uznesenia odvolacieho súdu neboli vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. Výskyt žiadnej z vád uvedených v § 237 O.s.p. však dovolací súd v konaní súdov nižších stupňov nezistil.

Pokiaľ odporca v dovolaní namietal, že odvolací súd nesprávne rozhodol, keď mu nepriznal náhradu trov prvostupňového konania, jeho námietky podľa obsahu predstavujú nesprávne právne posúdenie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Aj keby jeho tvrdenia boli

opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu smerujúce proti výrokom **2/**, **3/** a **4/** rozsudku odvolacieho súdu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako neprípustné odmietol.

V dovolacom konaní (procesne) úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková